

Reeds lang koesteren wij de wens een manlif-
ting-systeem te bouwen. Dit plan kreeg vas-
te vorm na overleg met Herman van den Broek
die ook direkt razend enthousiast was. Het
Cody-systeem zou hierbij ons voorbeeld wor-
den doch om dit systeem niet exact te kopië-
ren, moest naar onze mening een ander vlie-
germodel gebruikt worden. Daar een vlieger
die voor manlifting gebruikt wordt niet al-
leen een acceptabele stijgkracht moet ont-
wikkelen, doch ook zeer stabiel moet zijn,
is de doosvlieger ons inziens de meest ge-
schikte kandidaat hoewel wij moeten toege-
ven dat onze voorliefde voor dit type een
mate van subjectiviteit in onze beoorde-
ling heeft gebracht. We besloten een geheel
nieuwe variant te ontwerpen en als eerbe-
toon aan de uitvinder van de doosvlieger
besloten wij zijn origineel ontwerp (zie
Pelham blz. 178) als uitgangspunt te kie-
zen.

Daar wij vrezen dat een originele Hargrave
bij het opstijgen langs de lijn om zijn as
gaat draaien, hebben wij als eerste wijzi-
ging het model langs deze as geknikt waar-
door een V-stelling ontstaat. Door het aan-
brengen van deze V-stelling wordt echter
het liftend oppervlak van de vlieger gere-
duceerd waardoor ook de trekkracht zal ver-
mindern. Om dit effect te compenseren is
de bovenste cel aan de achterzijde ver-
groot. Bovendien zijn om die reden voor- en
achterzijde van de cellen ten opzichte van
elkaar verschoven. Wij zijn er op het ogen-
blik nog niet in geslaagd, praktisch aan te
tonen dat deze verschuiving het gewenste ef-
fect heeft. Door de vergroting van de boven-
ste cel komt het drukpunt van de vlieger ho-
ger te liggen waardoor deze wijziging wel-
licht ook een positief effect op de stabili-
teit zal hebben. Wij hopen door middel
van verdere experimenten een antwoord op
deze vragen en onzekerheden te geven.

De vier vleugeltjes zijn aangebracht ten-
einde de vlieger op te kunnen spannen op
de wijze die S.F. Cody prefereerde. Bij
het noemen van de naam Cody schiet ons te
binnen dat de naam van de vlieger nog
steeds niet is toegelicht. Zoals nu wel
duidelijk zal zijn, is de naam Codhar ont-
staan door samentrekking van de namen Cody
en Hargrave. Het feit dat wij de heer
Hargrave bij de benaming van de vlieger
hebben betrokken ligt voor de hand. De heer
Cody is niet alleen om zijn opspansysteem
bij de benaming betrokken, doch ook daar
het idee om voor- en achterzijde van de
cellen ten opzichte van elkaar te verschui-
ven van hem afkomstig is (zie Pelham blz.

51). Bovendien krijgen alle randen van de
vlieger op zijn advies concave vormen ten-
einde een strakke bespanning te verwezen-
lijken.

Zoals ook bij het originele ontwerp van
Hargrave, wordt de Codhar opgespannen met
vier spanners per cel. Deze spanners wor-
den direkt aan de middelste staanders be-
vestigd. Bij het eerste en voorlopig enige
prototype dat een spanwijdte van slechts
1,40 meter heeft, hebben we hiervoor ge-
bruik gemaakt van plastic slang. De span-
ners lopen langs de buitenste staanders
zonder daaraan bevestigd te worden en wor-
den aan de vleugeluiteinden verbonden. Zo-
als ook uit de beschrijving van Cody's
oorlogsvlieger in Pelham blijkt, lopen de
spanners die aan de voorste vleugels wor-
den bevestigd door de zijvlakken van de

